

РЕШЕНИЕ

№ 2647

гр. София, 19.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 13.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Гальов

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **5313** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. с чл.76, ал.5 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/

Образувано е жалба на „МБАЛ Сърце и мозък“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес: [населено място], [улица], представлявано от изпълнителния директор д-р П. И. Д., чрез упълномощения юрисконсулт М. Д., против Заповед № РД-25-628 от 04.05.2023г. на Директора на РЗОК-Б., в частта по т.2 и т.3, с която на дружеството –жалбоподател са наложени две санкции „финансова неустойка“, всяка от които в размер на 200 лева. Иска се отмяна на заповедта, като незаконосъобразна по посочени в жалбата съображения.

Ответникът- Директор на РЗОК-Б. представя административната преписка свързана с издадената заповед. Оспорва жалбата, като неоснователна в писмени бележки, чрез юрисконсулт. Иска се отхвърляне на жалбата и присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В открито заседание не се представлява.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД- С.-ГРАД /АССГ/, в настоящият съдебен състав, намира оспорването за процесуално ДОПУСТИМО, като депозирано в законния срок и съобразно с изискванията на АПК, пред родово и местно компетентния административен съд, от лице с активна процесуална легитимация. По отношение спазване срока за оспорване са дадени изрични указания на жалбоподателя да представи доказателства кога и по какъв начин е подал жалбата си, а в изпълнение на указанията са представени доказателства с писмена молба /л.161 от делото/. Видно

от приложеният документ на „Български пощи“ /л.164/ пратката е изпратена на 26.05.2023г., т.е. в последния ден от законния 14-дневен срок, считано от връчване заповедта на 12.05.2023г. Жалбата е насочена срещу индивидуален административен акт, по смисъла на чл.21 от АПК, който по съществото си е неблагоприятен за оспорващата страна, поради което жалбата следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Процесното административно производство е започнато със Заповед № РД-25-1591 от 08.11.2022г. на Директора на РЗОК-Б., с която е възложена проверка на „МБАЛ Сърце и мозък“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес: [населено място], [улица], представлявано от изпълнителния директор д-р П. И. Д., изпълнител по договор № 022103 от 18.02.2020г. за оказване на БМП, с адрес на лечебното заведение: [населено място], [улица] / л.64 и сл. от делото/. Видно от съдържанието на заповедта, възложена е тематична проверка с обхват- изпълнението на сключен договор с НЗОК, конкретно спазване на изискванията на Н. за медицинските дейности за 2020-22г. и ЗЗО по отношение на дейността през м.октомври 2022г. с вложени медицински изделия, заплащани от НЗОК извън цената на клиничната пътека; контрол по писма от Управителя на лечебното заведение и по справки от РЗОК-Б.. Указано е, че проверката следва да се извърши 30.11.2022г. и е възложена на двама поименно посочени контрольори.

За резултата от проверката е съставен Констативен протокол № 1347 от 30.11.2022г. /л.53-59 от делото/. Видно от съдържанието на протокола е посочено, че са извършени проверки на документацията изготвена във връзка с посочените в протокола пациенти хоспитализирани в лечебното заведение през проверявания период.

Съгласно констатациите по т.2.1 на З. З.Г.М., с ИЗ №10651 от 06.10.22 до 08.10.22г. в МБАЛ „Сърце и мозък“ЕАД е установен пропуск при документирането, а именно приложеният протокол от абдоминална ехография не съдържа час на извършеното изследване, което е нарушение на чл.55, ал.2, т.2 и т.3 от ЗЗО, чл.295, т.8 от Н. за МД за 2020-22г.

Съгласно констатациите по т.3.6.2 на З. Д.К.К., с ИЗ №11106 от 15.10.22 до 19.10.22г. в МБАЛ „Сърце и мозък“ЕАД с окончателна диагноза „неинсулинозависим захарен диабет, с периферни съдови усложнения. Гангрена диабетика педи сет крурис синистра.“. Сочи се, че от лабораторни изследвания е видно, че пациентът е с кръвна захар на 15.10.22г.- 16.07 ммол/л; липсва последващо лабораторно изследване на този показател по време на болничния престой и пациентът е дехоспитализиран при неизпълнено условия за стабилизиране стойности на кръвната захар. Изтъква се, че не са спазени изискванията на II т.4 Дехоспитализация и определяне на следболничен режим на КП № 192 и са посочени кои са тези критерии, а именно: зарастваща и стабилна оперативна рана; липса на фебрилитет; липса на значими субективни оплаквания; дехоспитализация при стабилизиране стойности на кръвната захар на пациента; при стабилни и свежи грануляции, позволяващи амбулаторното лечение на болния. При тези констатации, се обосновава извод за нарушение на чл.55, ал.2, т.2 и т.3 от ЗЗО, чл. 280 и чл.292, т.8 от Н. за МД за 2020-22г.

Съгласно констатациите по т.3.7.2 на З. Т.К.И., с ИЗ № 11336 от 19.10.22 до 24.10.22г. в МБАЛ „Сърце и мозък“ЕАД с окончателна диагноза „неинсулинозависим

захарен диабет, с периферни съдови усложнения. Гангрена диабетика диг. IV и V пед. син. Инцизио каналис плантарис пед. син“. Сочи се, че от лабораторни изследвания е видно, че пациентът е с кръвна захар на 19.10.22г.- 16.12 ммол/л; липсва последващо лабораторно изследване на този показател по време на болничния престой и пациентът е дехоспитализиран при неизпълнено условия за стабилизиране стойности на кръвната захар. Изтъква се, че не са спазени изискванията на П т.4 Дехоспитализация и определяне на следболничен режим на КП № 192 и са посочени кои са тези критерии, а именно: зарастваща и стабилна оперативна рана; липса на фебрилитет; липса на значими субективни оплаквания; дехоспитализация при стабилизиране стойности на кръвната захар на пациента; при стабилни и свежи грануляции, позволяващи амбулаторното лечение на болния. При тези констатации, се обосновава извод за нарушение на чл.55, ал.2, т.2 и т.3 от ЗЗО, чл. 280 и чл.292, т.8 от Н. за МД за 2020-22г.

Изготвен е и протоколи за неоснователно получени суми, който е относим към втория и третия случаи описани по-горе. /л.48-49. Съгласно неговото съдържание по отношение констатациите по т.3.6.2 и т.3.7.2 е указано възстановяване на неоснователно получена сума в размер на 1785.80 лева за всеки от двата случая.

Другите протоколи за неоснователно получени суми нямат отношение към предмета на делото, тъй като са съвсем различни случаи, за които не са наложени санкции.

Протоколът с констатациите от извършената проверка е връчен редовно на 02.12.2022г. на посоченото упълномощено лице, а в него изрично е указана възможността за писмено становище по направените констатации в 7-дневен срок от получаването.

Изготвени са и два протокола за корекция № 1347-1 от 05.12.2022г. на протокол № 1347 от 30.11.2022г. /л.45/ и протокол за поправка №1347-2 от 06.03.2023г. на протокол № 1347 от 30.11.2022г. /л.46/.

В началото /първата страница/ на протокола от 05.12.2022г. се правят корекции по т.2.1 /относим към т.1 от заповедта/, която обаче не е оспорена по делото и няма да се обсъжда, а на втората му страница в раздел 3 се сочи, че описаните констатирани нарушения следва да се четат вместо констатации по т.3.6.1 и т.3.6.2, като констатации по т.3.6.2 и т.3.7.2, т.е. няма никаква промяна в правната квалификация и на двете вменени нарушения, а само се поправят обозначенията на случаите /номерацията/, по начина посочен по-горе. Протоколът за поправка /съответно за корекция/ е връчен надлежно на проверяваното лечебно заведение на посочената в него дата на съставяне на съответния протокол за корекция и поправка.

Поправени са и протоколите за неоснователно получени суми, с оглед контекста на изложеното, изразяващо се в коригиране размера на сумата подлежаща на връщане, вместо 1785.80 лева, променена на 1928.66 лева. Тези протоколи също са връчени в деня на съставянето им- 06.03.2023г. /л.42-43/

Съгласно протокол за поправка относими към спорния предмет /т.2 и т.3 от заповедта за налагане на санкции/ са поправките по т.3.6 и т.3.7, като и в двата случая разликата /поправката/ се изразява с коригиране размера на сумата, която следва да бъде възстановена от 1785.80 лева на 1928.66 лева.

Дружеството очевидно се е възползвало от правото да подаде становище-възражения и са подадени такива /л.38-40/. Възражава се, че има изменение на Н. преди издаване на протокол № 1347 от 30.11.2022г., както и за ПНПС. Твърди се, че

са издадени при грешно посочени основания, както фактически, така и правни. Освен това липсва нормативно предвиден ред за поправка.

Относими към предмета на делото са възраженията по т.3.6.2 и т.3.7.2 от протокол № 1347 от 30.11.2022г., с което се оспорват констатациите, че и двата пациента са изписани /дехоспитализирани/ при неизпълнено условие за стабилизиране стойности на кръвната захар. Твърди се, че впоследствие е осъществен контрол на нивата на кръвната захар с глюкоммер, а освен това след консултация със специалист е уточнена терапия на пациента.

Във връзка с постъпилите възражения с писмо, изх. № 62-01-3 от 06.01.2023г. на Директора на РЗОК-Б. е сезиран Председателя на РК на БЛС-гр.Б., с искане да се посочат трима редовни и трима резервни с отразяване на необходимата специалност, които да бъдат членове на сформирана арбитражна комисия и която да се произнесе по направените възражения. Аналогично писмо е изготвено и по повод възраженията относно протоколите за поправка /л.32/. Видно от представените доказателства /л.35 за първия протокол/ и л.33- за втория, в законния срок по чл.75, ал.5 от ЗЗО такива представители не са посочени и арбитраж не се е състоял, нито някой твърди противното.

Въз основа на така установените факти и направените констатации, ответният орган постановил оспорената заповед на 04.05.2023г., с която са постановени три санкции, но по делото са оспорени санкциите по т.2 и т.3, респективно наложената финансова неустойка по т.1 е извън предмета на производството и няма да се обсъжда.

В хода на съдебното производство е ангажирана съдебно-медицинска експертиза, чието заключение е постъпило по делото на 05.02.2024г. В откритото заседание на 13.02.2024г. вещото лице бе изслушано, като му бе зададен и въпрос на жалбоподателя поставен в писмена молба преди заседанието. Вещото лице изтъква, че много внимателно и разбираема е заявила, че обсъжда аспектите в областта на ендокринологията, каквато специалност има д-р Е. В.-В.. Изрично е заявено от вещото лице, че след проверка на обстоятелствата по случая относно ИЗ 11106, че „има предложение на консултанта, отразено е в епикризата като поведение терапия инсулин, но няма нито една кръвна захар след първоначалната“. По отношение на другият случай, за който е наложена санкция оспорена по делото /ИЗ 11336/, сочи, че „...има страхотна консултация, назначена е, обяснено е, но няма кръвна захар освен първоначалната и ацетон. Не са направени изследванията. Тук няма нито едно друго изследване на кръвната захар. Всичко върви по алгоритъм, без кръвна захар и ацетон. При изписване също няма изследване на кръвна захар.“ В заключение вещото лице изтъква, че в документите по делото и епикризата няма изследване на кръвна захар, след първоначалното. Съдът кредитира с доверие заключението на вещото лице, като професионално и обосновано и поради липсата на отрицателни предпоставки за това.

При тези фактически констатации, съдът обоснова следните правни изводи:

Заповедта е издадена от компетентен орган, в кръга на материалната му компетентност по закон – чл.76, ал.2 от ЗЗО и с оглед териториалната му компетентност, според местоположението на обекта, който е проверяван-гр.Б. и съгласно клаузите на Договор № 022103 от 18.02.2020г., сключен в [населено място], между НЗОК, представлявана от Директора на РЗОК-Б. и лечебното

заведение-жалбоподател. Спазена е писмената форма на акта, съгласно чл.59 ал.1 от АПК и съдържа всички изискуеми реквизити, с оглед валидността на акта, респективно са налице задължителните реквизити по чл.59, ал.2 от АПК, включително фактически и правни основания за постановената санкционна заповед.

Съдът счита, че при издаване на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Това е така, защото издаденият акт е въз основа на започнато производство по проверка на конкретния обект- болница, като видно от направените констатации на проверяващите е спазен предметният обхват на проверката, като е извършена от надлежно оправомощените със съответната заповед контролори и в упоменатия времеви период. Съставен е официален документ- констативен протокол, обективиращ резултатите от извършената проверка, който е предявен в съответствие със законовите изисквания на юридическото лице, стопанисващо обекта, като са спазени правата му да подаде писмено възражение. По повод направеното възражение, от страна на ответния орган са предприети действия за формиране на арбитражна комисия, но въпреки това, по независещи от него причини това не се е случило. При това положение, въпреки предприетите действия от ответника в изпълнение на ангажиментите му по чл.75, ал.5 от ЗЗО по обективни причини не е сформирана арбитражна комисия, при положение, че районната колегия на БЛС не е посочила членове от своята квота, а без определени от съсловната организация специалисти конституирането на такъв орган е обективно невъзможно. Следователно, издадената санкционна заповед е издадена в хипотезата на чл.76, ал.4 от ЗЗО. В този смисъл, са спазени всички процесуални права на провереното лице и не е нарушено правото му на защита.

По отношение правилното приложение на материалния закон и съблюдаване целите на санкционирането, съгласно закона, съдът взе предвид следното:

По делото е безспорен факта, че пациентите по т.3.6.2 /ИЗ 11106/ и т.3.7.2 /ИЗ 11336/ са хоспитализирани с коректно поставени диагнози, респективно са настанени по клинична пътека № 192. Няма спор, че при постъпване на същите са направени необходимите лабораторни изследвания като са отразени и съответните стойности на кръвна захар, описани по-горе. Спори се относно изпълнение на критериите за дехоспитализация и конкретно дали е спазено условието за изписване на пациента при „стабилизиране стойности на кръвната захар“.

Независимо от доводите на оспорващата страна, изложени и в писменото становище-възражение, че е извършена консултация със специалист и е предписана терапия, по делото се доказва по категоричен начин, с оглед приетата и неоспорена съдебно-медицинска експертиза, че освен първоначалните кръвни изследвания не са направени други такива, поради което несъмнено е нарушена цитираната стъпка от алгоритъма. Това е така, защото стойността на кръвната захар се определя посредством кръвни изследвания, а не с консултация и предписана терапия, като се домогва да докаже жалбоподателя. Вещото лице ясно и недвусмислено заяви, че в материалите по делото, вкл. в епикризите на съответните пациенти по т.3.6.2 и т.3.7.2 няма данни за последващи кръвни изследвания. При липсата на такива следващи кръвни анализи не може да се твърди, че е спазен обсъжданият аспект на медицинските критерии за дехоспитализация, защото без да се направи друго изследване не може да се установи „стабилизирана стойност“ на кръвната захар на пациента. При това положение, обективно не съществуват данни, с които да бъдат сравнени първоначално посочените стойности и по този начин действително е

допуснато вмененото нарушение на критериите за дехоспитализация и в двата случая, съответно по т.2 и т.3 от заповедта.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя относно допуснати нарушения на производствените правила, по отношение на арбитражна комисия, която не се е произнесла, които бяха обсъдени по-горе, а относно възраженията за промяна в първоначалните фактически и правни основания в протоколите, вече бе посочено, че промяната се изразява в различен размер на сумите подлежащи на връщане, като неоснователно получени, както и по отношение отстраняване на фактическа грешка, при което вместо констатации по т.3.6.1 и т.3.6.2, да се четат констатации по т.3.6.2 и т.3.7.2. В този смисъл, не са налице променени квалификации на нарушенията, както неоснователно твърди жалбоподателя, а само е прецизирано обозначаване на отделните случаи, по начина по който са структурирани за отделните пациенти. Колкото до сумите подлежащи на връщане, с оспорения по делото акт такива действия не са разпоредени, поради което тези доводи /относно размера на сумата подлежаща на връщане/ са неотнормирани към предмета на настоящото производство.

Разпоредбите на чл.55, ал.2, т.2 и т.3 от Закона за здравното осигуряване посочват, че националните рамкови договори следва да съдържат отделните видове медицинска помощ и условията и реда за нейното указване.

Съгласно чл.280 от Н. за МД за 2020-22г. *„Изпълнителят на БМП в процеса на диагностика, лечение и обслужване на пациента прилага утвърдени начини на действие, съобразени с указанията за клинично поведение в КП, АПр и К..“*

Не се спори относно самия критерий за дехоспитализация, а само по отношение на това дали е спазено изискването за стабилизиране на кръвната захар при изписване. При квалификацията на констатираното нарушение е посочена и нормата на **чл.292, т.8** от Н. за МД за 2020-22г., чийто текст има следното съдържание:

„Клиничните пътеки се състоят от следните основни компоненти, които са задължителни за изпълнение от лечебните заведения:8. дехоспитализация при определяне на следболничен режим; обективните критерии за дехоспитализация се съпоставят с обективни критерии при хоспитализация и съгласно алгоритъма на всяка КП;

Така направената квалификация на нарушенията по т.2 и т.3 от заповедта напълно съответства на установените по делото факти и е материално законосъобразна, противно на изложените от жалбоподателя доводи.

Приложената санкционна норма, а именно чл.414, ал.3 от Н. за МД за 2020-22г. сочи, че *„Когато изпълнител на болнична медицинска помощ наруши условията и реда за оказване на медицинска помощ по чл. 55, ал. 2, т. 2 от ЗЗО, определени в този Н., управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК, налага санкция „финансова неустойка“ в размер от 200 до 500 лв“.*

Напълно в съответствие с естеството на нарушението е наложена и

санкцията финансова неустойка и то в минималния възможен размер и в двата случая, поради което не би могло да се твърди, че наказанието е несъразмерно, респективно несъответстващо на тежестта на извършеното нарушение

При така направените констатации, заповедта в оспорената част по т.2 и т.3 е материално и процесуално законосъобразна, а подадената срещу нея жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА и следва да бъде отхвърлена.

Разноски се претендират и от двете страни, а при този изход на спора такива се дължат на ответника, който е представляван от упълномощен юрисконсулт. В този смисъл, направеното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за представителство пред настоящата инстанция следва да бъде уважено, което съдът определя в минималния размер от 100 лева, на основание чл.24 от НЗПП предвид липсата на фактическа и правна сложност на делото.

Мотивиран от изложеното, на основание чл.172, ал.2, вр. с ал.1 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „МБАЛ Сърце и мозък“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес: [населено място], [улица], представлявано от изпълнителния директор д-р П. И. Д., чрез упълномощения юрисконсулт М. Д., против Заповед № РД-25-628 от 04.05.2023г. на Директора на РЗОК-Б., в оспорената по делото част- *т.2 и т.3 от заповедта*, с която на дружеството –жалбоподател са наложени две санкции „финансова неустойка“, всяка от които в размер на 200 /двеста/ лева, като НЕОСНОВАТЕЛНА.

ОСЪЖДА „МБАЛ Сърце и мозък“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес: [населено място], [улица], представлявано от изпълнителния директор д-р П. И. Д. да заплати на Районна здравно-осигурителна каса /РЗОК/-Б., представлявана от директора, сумата от 100 лева, юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство пред АССГ.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщението до страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ:

